

Loppvisa

efter Ragnar Gustavsson, Mosås, Närke

Å löp - pa ho höp - pa i bös - sa å fjär i
höppe-tutte höppe-tutte höpp-la - la Men ald - ri ho
vå - ga sej på e-na kär i höppe-tutte höppe-tutte
höpp - la - la

Utskrivet av Stefan Lindén 110527

1. Å löppa ho höppa i bössa å fjär
- i höppe-tutte höppe-tutte höpp-la-la -
Men aldri ho våga sej på ena kär
- i höppe-tutte höppe-tutte höpp-la-la -

Loppvisa

1. Å löppa ho höppa i bössa å fjär
- i höppe-tutte höppe-tutte höpp-la-la -
Men aldri ho våga sej på ena kär
- i höppe-tutte höppe-tutte höpp-la-la -
2. Å löppa ho höppa på jungfruas arm
För den ha va så trinner å mulliger å varm
3. Men jungfrua ho vart så arger i sitt sinn
Å snart utå löppa va de bara ett skinn
4. Så gick de mä löppa, så går de la mä den,
som uti e jungfru tror sej finna en vän
5. Ett medel mot löpper hos Tjäders ges ut
- i höppe-tutte höppe-tutte höpp-la-la -
De smaka ska e löppa, som inte vet hut
- i höppe-tutte höppe-tutte höpp-la-la -

/Efter Ragnar Gustavsson, Mosås, Närke/